

Pátrání po nejkrásnějších městečkách Francie

FOTO: MARIAN S. SUCHA

Jede-li člověk Francií severojižním směrem, použije ve shodě s každodenním, stres vyvolávajícím tempem automaticky dálnici, která vede do Lyonu a láká do slunné Provence. Ale mimo rychlé dálniční pruhy lze zemi projet a poznat na tichých vedlejších cestách. Jen několik kilometrů stranou od „velkých silnic“ leží ospalé osady – opravdová prázdninová idyla. Venkovská krajina s městečky a vesnicemi, které vypadají, jako by na ně úspěšná doba zapomněla – staré hrázdné domy nebo domy ze světlého pískovce s mohutnými štíty a okenicemi vybledlými od slunce. Střechy s růžovočervenými taškami nebo z šedé břidlice, tiché, křivolaké uličky, náměstí s kašnou a kaštany, útulně působící věžičky s točitými schůdky a s arkýři, v okně muškáty, v zahradce před domem slézy. Mnohé vypadají ospale a téměř opuštěně.

Ve většině průvodců bychom tyto vesničky, ve Francii označované jako „cité de caractère“, marně hledali. Jsou nezapomenutelné svým šarmem a poznamenané staletími svých dějin. Pár stovek jejich obyvatel vyrábí speciality okrajového významu: husí játra, med, ovoce nebo oře- ➔

V okolí města Limousin vznikla myšlenka sdružovat nejkrásnější vesnice